

2) Ypač, ar minėto sprendimo 4 straipsnis yra negaliojantis ir neatitinkantis Bendrijos teisės ta apimtimi, kuria Komisija

a) pažeidė pareigą atitinkamai motyvuoti, pagal EB sutarties 253 straipsnį ir (arba)

b) pažeidė teisėtų lūkesčių principą ir (arba)

c) pažeidė proporcingumo principą?

3) Bet kuriuo atveju, ar teisingas EB sutarties 87 ir kitų straipsnių, Reglamento (EB) Nr. 659/1999 ⁽¹⁾ 14 straipsnio ir Bendrijos teisės bendrųjų principų, visų pirma, nurodytų pagrinduose, aiškinimas draudžia taikyti 2002 m. gruodžio 24 d. įstatyminio dekreto Nr. 282 1 straipsnį (pakeistas į 2003 m. vasario 21 d. įstatymą Nr. 27)?

⁽¹⁾ Sprendimas dėl Italijos suteiktos valstybės pagalbos bankams schemas.

⁽²⁾ 1999 m. kovo 22 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 659/1999 nustatantis išsamias EB sutarties 93 straipsnio taikymo taisykles, OL L 83, 1999 m. kovo 27 d., p. 1.

Consiglio di Stato (šeštas skyrius), posėdžiaujančios kaip teismas, 2004 m. vasario 24 d. nutartimi pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje Nuova società di telecomunicazioni S.p.a. prieš Ministero delle comunicazioni

(Byla C-339/04)

(2004/C 251/11)

Consiglio di Stato (Italija) 2004 m. vasario 24 d. kreipėsi į Europos Bendrijų Teisingumo Teismą su prašymu, kurį Teisingumo Teismo sekretoriatas gavo 2004 m. rugpjūčio 9 d., priimti prejudicinį sprendimą byloje Nuova società di telecomunicazioni S.p.a. prieš Ministero delle comunicazioni.

Consiglio di Stato prašo Teisingumo Teismo atsakyti į šiuos klausimus:

a) Ar Direktyvoje 97/13/EB ⁽¹⁾ numatytiems pagrindiniams principams neprieštarauja nacionalinė norma – pagal kurią viešąsias paslaugas teikiančios bendrovės, savo poreikiams ir atlygintinos koncesijos pagrindu anksčiau naudojusios telekomunikacijų tinklus, veiklai telekomunikacijų sektoriuje turi įsteigti atskirą bendrovę – nustatanti, kad atskira bendrovė, turinti licenciją teikti viešąsias paslaugas, privalo, net ir laikinai, mokėti papildomą mokestį dėl to, kad telekomunikacijų tinklu naudojasi patronuojanti bendrovė?

b) Ar Bendrijos teisei ir 2003 m. rugsėjo 18 d. Teisingumo Teismo penktos kolegijos sprendime pateiktam išaiškinimui neprieštarauja nacionalinė nuostata, pagal kurią (primename, taikomą laikinai) antro papildomo mokesčio, taikomo dėl veiklos patronuojančios bendrovės naudai, dydis yra proporcingas ankstesnio išimtinio režimo, kuriam būdingas atskyrimas tarp telekomunikacijų sistemų viešojo naudojimo ir privataus naudojimo koncesijų, sąlygomis patronuojančios bendrovės mokėtoms sumoms?

⁽¹⁾ 1997 m. balandžio 10 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 97/13/EB dėl bendrųjų leidimų ir individualių licencijų išdavimo telekomunikacijų paslaugų srityje bendrųjų principų, OL L 117, 1997 5 7, p. 15–27.

Tribunale Amministrativo Regionale della Lombardia (trečioji kolegija), 2004 m. gegužės 27 d. nutartimi pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą šio teismo nagrinėjamoje byloje Carbotermo s.p.a. prieš Comune di Busto Arsizio ir AGESP s.p.a.

(Byla C-340/04)

(2004/C 251/12)

Tribunale Amministrativo Regionale della Lombardia 2004 m. gegužės 27 d. nutartimi kreipėsi į Europos Bendrijų Teisingumo Teismą su prašymu, kurį Teisingumo Teismo sekretoriatas gavo 2004 m. rugpjūčio 9 d., priimti prejudicinį sprendimą byloje Carbotermo s.p.a. prieš Comune di Busto Arsizio ir AGESP s.p.a..

Tribunale Amministrativo Regionale della Lombardia Teisingumo Teismo prašo atsakyti į šiuos klausimus:

1) Ar kuro, skirto pastatų, priklausančių savivaldybei ar esančių jos kompetencijoje, šildymo įrenginiams, tiekimo sutarties, taip pat susijusios su šių įrenginių, kurių tiekimo vertė yra didesnė, valdymu ir priežiūra, betarpiškas sudarymas su akcine bendrove, kurios visas kapitalas šiuo metu priklauso kitai akcinei bendrovei, kurios pagrindinė akcininkė (99,98 proc.) yra savivaldybė komitentė arba su įmone (AGESP), kuri nepriklauso tiesiogiai viešajai įstaigai, bet kitai bendrovei (AGESP Holding), kurios 99,98 proc. kapitalo šiuo metu priklauso viešajai įstaigai, neprieštarauja 1993 m. birželio 14 d. Tarybos direktyvai 93/36/EEB dėl viešojo prekių pirkimo sutarčių sudarymo tvarkos derinimo ⁽¹⁾?

2) Ar direktyvos 93/38/EEB dėl subjektų, vykdančių savo veiklą vandens, energetikos, transporto ir telekomunikacijų sektoriuose, vykdomų pirkimų tvarkos derinimo ⁽²⁾ 13 straipsnis turi būti taikomas siekiant įvertinti sąlygą, pagal kurią įmonė, su kuria buvo betarpiškai sudaryta tiekimo sutartis, turi vykdyti didžiausią dalį savo veiklos kartu su įstaiga, kuriai ji priklauso, ir, ar ši sąlyga yra patenkinta, kai susijusi įmonė didžiausią savo apyvartos dalį vykdo kartu su viešąja įstaiga, kuriai ji priklauso, arba kai ji vykdo didžiausią savo apyvartos dalį minėtos įstaigos teritorijoje?

⁽¹⁾ OL L 199, p. 1.

⁽²⁾ OL L 199, p. 84.

Airijos Aukščiausiojo Teismo 2004 m. liepos 27 d. nutartimi pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje Eurofood IFSC Ltd ir byloje dėl įmonių įstatymų nuo 1963 m. iki 2003 m., Enrico Bondi prieš Bank of America N. A., Pearse Farrell (the Official Liquidator), Director of Corporate Enforcement and Certificate/ Note holders

(Byla C-341/04)

(2004/C 251/13)

Airijos Aukščiausiasis Teismas 2004 m. liepos 27 d. nutartimi kreipėsi į Europos Bendrijų Teisingumo Teismą su prašymu, kurį Teisingumo Teismo sekretoriatas gavo 2004 m. rugpjūčio 9 d., priimti prejudicinį sprendimą byloje Eurofood IFSC Ltd ir byloje dėl įmonių įstatymų nuo 1963 m. iki 2003 m., Enrico Bondi prieš Bank of America N. A., Pearse Farrell (the Official Liquidator), Director of Corporate Enforcement and Certificate/ Note holders.

Aukščiausiasis Teismas prašo Teisingumo Teismo atsakyti į šiuos klausimus:

1) Kai kompetentingos jurisdikcijos Airijos teismui pateiktas prašymas dėl bankrutavusios įmonės likvidavimo, ir šis teismas iki nutarties dėl likvidavimo priėmimo priima nutartį, kuria paskiriamas laikinasis likvidatorius, turintis teisę valdyti įmonės turtą, tvarkyti įmonės reikalus, atidaryti banko sąskaitą ir paskirti advokatą, taip teisiškai apribojant įmonės direktorių teisę veikti, ar ši nutartis kartu su prašymo pateikimu yra sprendimas iškelti bankroto bylą 2000 m. Tarybos reglamento (EB) Nr. 1346 ⁽¹⁾ 1 ir 2 straipsnių prasme?

2) Jeigu atsakymas į pirmą klausimą yra neigiamas, ar teismo prašymo dėl privalomo įmonės likvidavimo pateikimas Airijoje Aukštajam Teismui ir remiantis Airijos teisės nuostata (1963 m. Įmonių įstatymo 220 straipsnio 2 dalimi) reiškia bankroto bylos pradžią šio Reglamento prasme, laikantis nuomonės, kad įmonės likvidavimas prasideda prašymo pateikimo metu?

3) Ar minėto Reglamento 3 straipsnis, kartu su 16 straipsniu, reiškia, kad valstybės narės, išskyrus tą, kurioje yra įregistruota įmonės buveinė, ir tą, kurioje įmonė reguliariai tvarko savo administracinius reikalus trečiosioms šalims aiškiu būdu, bet kurioje bankroto byla yra iškelta, teismas turi teisę iškelti pagrindinę bankroto bylą?

4) Kai:

a) pagrindinės įmonės buveinė ir jos filialas yra dviejose skirtingose valstybėse narėse,

b) filialas reguliariai tvarko savo administracinius reikalus trečiosioms šalims aiškiu būdu ir visiškai bei reguliariai atsižvelgdamas į savo korporacinį tapatumą valstybėje narėje, kurioje yra jo įmonės buveinė ir

c) dėl turimų akcijų ir galimybės paskirti direktorius pagrindinė įmonė gali kontroliuoti ir iš tikrųjų kontroliuoja filialo politiką,

sprendžiant apie „pagrindinių turtinių interesų vietą“, ar lemiantys veiksniai yra tie, kurie nurodyti minėtame b punkte, ar, tie, kurie nurodyti minėtame c punkte?

5) Kai teismo ar administracinio sprendimo, kurį priimant buvo nesilaikyta asmenų teisės į teisingą procesą ir teisingą bylos nagrinėjimą, teisinės galios pripažinimas tų asmenų atžvilgiu akivaizdžiai prieštarauja valstybės narės viešajai tvarkai, ar ši valstybė narė, remdamasi pirmiau nurodyto Reglamento 17 straipsniu, privalo pripažinti kitos valstybės narės teismo sprendimą, reiškiantį bankroto bylos pradėjimą įmonei, kai pirmosios valstybės narės teismas yra įsitikinęs, kad svarstomas sprendimas buvo priimtas nepaisant šių principų, ir ypač, kai pareiškėjas antrojoje valstybėje narėje, nepaisydamas prašymų ir priešingai antrosios valstybės narės teismo nutarčiai, atsisakė pateikti tinkamai pagal pirmosios valstybės narės teisę paskirtam laikinajam įmonės likvidatoriui bet kokius esminius dokumentus, pagrindžiančius jo pareiškimą?

⁽¹⁾ 2000 m. gegužės 29 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1346/2000 dėl bankroto bylą, (OL L 160, 2000 6 30, p. 1)